

عنوان مقاله:

معنا شناسی اغواء در قرآن با تاکید بر روابط مفهومی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش نامه معارف قرآنی، دوره 10، شماره 36 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

ابراهیم ابراهیمی - دانشیار علوم قرآن و حدیث دانشگاه اراک، اراک، ایران

فاطمه دست رنج - استادیار علوم قرآن و حدیث دانشگاه اراک، اراک، ایران

خلاصه مقاله:

تحلیل معنایی واژگان و شناخت روابط مفهومی بین آنها، یکی از راه های دست یابی به دقایق معناست، این امر در رابطه با قرآن کریم که از سطوح معنایی متعددی برخوردار است و چینش واژگان آن در نهایت انسجام بوده ضرورتی ویژه می یابد. در این پژوهش، معنای واژه اغواء برحسب روابط بینامتنی میان واحدهای زبان، با روش تحلیلی و توصیفی بررسی گردید. در پرتو شناخت روابط مفهومی این واژه و بسامد بالای همنشینی رب و اغواء نظامی تصویری، نمایان می شود که موجی از تفکر را می آفریند. محورهای دوگانه ای که اشتقاقیات واژه اغواء در آن استعمال شده یعنی صحنه اعتذار مجرمان در پیشگاه الهی و داستان ابلیس و خروج او از بهشت، تصویرگر نظام فرمانروایی مطلق خداوند است. مفهوم این ریشه واژه، قدر مشترک معانی سامی و عربی فرو افتادن، طرد شدن است. این واژه علاوه بر داشتن رابطه همنشینی با اضلال و عصی، نوعی هم معنایی نیز با واژگان مذکور دارد. تقابل معنایی این واژه با مفهوم رشد نیز حاکی از نوعی بار عاطفی در آن است، به این مفهوم که فرو افتادن و ساقط شدن معنوی و مقامی را تاکید می کند.

کلمات کلیدی:

کلیدواژه ها: اغواء، اضلال، روابط مفهومی، معناشناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1016074>

